

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3Csp/70/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718202052
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2018:3718202052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou Mgr. Silviou Kysuckou, v spore žalobcu O. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, zastúpeného Občianskym združením OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.890,97 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku žalobu čo do uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia z a m i e t a .

Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na súd žalobu, v ktorej sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.890,97 eur a zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia 1.000,- eur. Uviedol, že dňa 19.12.2013 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500038131. Zo zmluvy je zjavné, že dlžník - žalobca požiadal veriteľa - žalovaného o poskytnutie úveru za podmienok uvedených v bode 5. danej zmluvy, pričom iným písmom je vyplnený bod 6. obsahujúci údaje tak ako v bode 5., líšila sa však výška RPMN za úver, ktorá bola 67,49 % a ročná úroková sadzba za úver, ktorá bola 20,01 %, predpokladaná RPMN úveru 62,80 % a doplnený bol údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 5,25 %. Spolu s danou zmluvou bola uzavretá i dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500038131 zo dňa 19.12.2013. Žalobca tvrdil, že v konaní vedenom na tunajšom súde sp. zn. 5Csp/27/2017 sa domáhal okrem iného i vydania bezdôvodného obohatenia, ktorej žalobe ohľadne tohto nároku bolo vyhovené, čo potvrdil rozsudkom aj odvolací súd. V danom konaní žiadal zaplatiť sumu 518,14 eur, nakoľko žalobca čerpal úver vo výške 1.280,36 eur a zaplatil sumu 1.798,50 eur. Žalovaný však po podaní žaloby si uplatnil u zamestnávateľa zrážky zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy, pričom zamestnávateľ vykonal žalobcovi zrážky zo mzdy v júni 2017 vo výške 700,- eur, v júli 2017 vo výške 700,- eur, v auguste 2017 vo výške 390,97 eur a v septembri 2017 vo výške 100,- eur, teda celkovo 1.890,97 eur. Celkovo teda žalovanému zaplatil 3.689,47 eur (1.798,50 eur pred podaním žaloby v konaní sp. zn. 5Csp/27/2017 a 1.890,97 eur po podaní žaloby v konaní sp. zn. 5Csp/27/2017).

Poukázal na to, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, pričom takto bola posúdená i v konaní sp. zn. 5Csp/27/2017, kde okrem iného bol úver vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho, výška úrokovej sadzby 70,01% je rozpore s dobrými mravmi. V súvislosti s uplatneným nárokom na zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia uviedol, že žalovaný predložil žalobcovi zmluvu, ktorej podmienky individuálne so žalobcom ako spotrebiteľom nevyjednal a ktorá výrazne zhoršila právne postavenie spotrebiteľa. Navyše, napriek vedenému súdному konaniu, ktorého predmetom bolo aj posúdenie zmluvy o úvere - jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, predložil žalovaný zamestnávateľovi žalobcu dohodu o zrážkach zo mzdy a žiadal o ich vykonanie, hoci poskytnutý úver bol už čo do istiny splatený. Týmto konaním žalovaného došlo k zníženiu kvality života žalobcu, pričom žalobca bol stále v strese, keď aj napriek tomu, že splatil istinu, zaplatil aj časť nezákonných úrokov. Žalobca si v predchádzajúcom konaní sp. zn. 5Csp/27/2017 úspešne uplatnil porušenie svojho práva ako spotrebiteľa, preto mu vzniklo právo na primerané finančné zadost'učinenie z dôvodu, že došlo k porušeniu jeho práv ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa, resp. iných zákonov, ktoré je spôsobilé privodiť mu ujmu ako spotrebiteľovi a tiež aj k reálnej ujme na strane spotrebiteľa aj došlo.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 5Csp/27/2017-48 zo dňa 17.07.2017, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/334/2017-92 zo dňa 27.03.2018, potvrdenie zo dňa 27.09.2017 a zo dňa 25.10.2017, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvu o revolvingovom úvere, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500038131, Dohodu o zrážkach zo mzdy, rozhodcovská zmluva, list žalovaného zo dňa 15.06.2017.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 13.08.2018 uviedol, že zo žaloby jednoznačne nevyplýva, že nejde (aspoň v časti) o duplicitné uplatňovanie požiadavky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Časť zo súm, ktoré by mali tvoriť bezdôvodné obohatenie, boli zo mzdy žalobcu zrazené do vydania rozhodnutia v konaní vedenom pod sp. zn. 5Csp/27/2017. Nakoľko v takom prípade by išlo o duplicitné uplatňovanie požiadaviek, hoci o nich existuje už skoršie právoplatné rozhodnutie, potom je dôvodné hovoriť o prekážke rozsúdenej veci ako o neodstrániteľnej podmienke pre konanie o podanej žalobe. K začatiu vykonávania zrážok zo mzdy došlo v čase, kedy nejestvovalo žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by sa týkalo akokoľvek vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a v čase skončenia vykonávania zrážok nejestvovalo rovnako žiadne právoplatné rozhodnutie súdu. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu o tom, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500038131 je bezúročný a bez poplatkov. Rozdiel medzi bodom 5. a 6. zmluvy je pritom v údají o RPMN, ktorý sa dohodnúť nedá a ani zákon č. 129/2010 Z. z. dohodu o tomto údají nepredpokladá. Citoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., konkrétne § 2 písmeno i), § 9 ods. 2 písm. l) a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku č. k. 12Co/60/2017-74, zo dňa 31.05.2017, z ktorého citoval. Ďalej žalovaný poprel tvrdenia žalobcu o údajne chýbajúcich obligatórnych náležitostiach. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniaми. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 Zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy uvedené v článku 7, zmluvných dojednaní. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva doba trvania zmluvy, kde je uvedené, že Zmluva o RÚ sa uzatvára na dobu neurčitú. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Na podporu uvádzaného poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166, z ktorého citoval. Termín konečnej splatnosti úveru je teda riadne uvedený. Tento vyplýva i z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi, pričom z uvedeného je zrejmy aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonny pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“ (tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - „dátum narodenia“, alebo v § 10 ods. 2 písm. b), „dátumy čerpania“, ods. 2 písmeno c) „údaj o zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume“ či ods. 2 písm. d) uvedeného ustanovenia „dátume a výške splátok“). Zo zákona je zrejme, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sa pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Poukázal tiež na to, že záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát

vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedené spôsobilé spochybníť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorá bola Národnou radou SR schválená dňa 12.10. 2017. Zákonom, ktorý sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. a ďalšie právne predpisy (medzi nimi aj zákon č. 129/2010 Z.z.) bolo schválené o. i. aj to, že (bod 32) „V § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice (čo je v zmysle rozsudku SD EÚ C-42/15, bod 58 : Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.) a s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru. Žalovaný tiež poprel tvrdenia žalobcu o absencii výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko nie je v zmluve výslovne rozpísané, v akej časti zo sumy splátky je splátka istiny, v akej splátka úroku a v akej výške splátka prípadných poplatkov. Citoval z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017 ako i z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 341/07. Žalovaný tiež napadol dôvodnosť nároku na uplatňované finančné zadosťučinenie. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (viď IV. ÚS 210/04). Na priznanie žalobcom uplatňovaného nároku (dokonca v danom rozsahu) neexistuje žiadny skutočný a zákonný dôvod. Z tvrdení žalobcu nevyplýva, že by mu bola spôsobená ujma. Poukázal tiež na to, že existenciu dôvodov, pre ktoré by sa malo poskytnúť finančné zadosťučinenie spochybňuje aj fakt, že k uplatňovaniu tejto požiadavky dochádza s výrazným časovým odstupom. K uplatňovaniu požiadavky na finančné zadosťučinenie, ktoré by podľa tvrdenia žalobcu malo byť satisfakciou za porušenie jeho spotrebiteľských práv nedošlo v bezprostrednej časovej následnosti po vydaní uvedených rozhodnutí, ale s výrazným časovým odstupom. Žalovaný dodal, že na strane žalobcu nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie, a tiež i to, že žalobca si už uplatnil nárok na finančné zadosťučinenie v konaní vedenom Okresným súdom Považská Bystrica sp. zn. 5Csp/27/2017 a v tomto konaní duplicitne žiada o finančné zadosťučinenie. Žiadal teda žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 03.09.2018 - replike uviedol, že na podanej žalobe trvá, nakoľko je oprávnená a dôvodná. Dodal, že pri podpise zmluvy nevedel, či podpisuje žiadosť o zmluvu o úvere alebo zmluvu o revolvingovom úvere. Zo samotného znenia zmluvy nie je zrejmé, či sa jedná o spotrebiteľský úver, ktorý je dobu určitú, alebo o revolvingový úver. Dojednanie výšky úrokov aj napriek prejavu zmluvnej voľnosti účastníkov zmluvy nesmie odporovať dobrým mravom, pričom citoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/26/11 zo dňa 26.04.2012. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie je dôvodný, keďže žalovaný vystavil žalobcu zrážkam zo mzdy. Tento nárok mu plynie z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. To, čo mu bolo spôsobené porušením základných práv je ťažko preukázateľné a niekedy i bežnými slovami neopísateľné - sú to vnútorné pocity, duševné pochody, nehmateľné stavy, ktoré majú jedno spoločné - že ich osoba poškodená vníma negatívne, ako úkorné, útrpné. Výška nemajetkovej ujmy by mala plniť funkciu satisfakčnú, morálnu ale aj sankčnú. Mala by byť nástrojom špeciálnej a generálnej prevencie. Žalovaný vystavil žalobcu hrubo nemorálnym a zneužívajúcim zmluvným podmienkam, preto žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení - duplike zo dňa 26.09.2018 uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere je úverovou zmluvou, ktorá sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a tiež aj sa na ňu vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a Občianskeho zákonníka. Otázka výšky úrokov, ich súladu so zákonom a právnych dôsledkov dohodnutia úrokov odporujúcich zákonu sa preto musí posudzovať v intenciách týchto právnych predpisov. Citoval ustanovenie § 502 ods. 1 Obch. zákonníka, ktorý obsahuje reguláciu záväzku platiť úroky. Táto právna úprava má prednosť

pred Občianskym zákonníkom, keďže ide o osobitný druh regulácie záväzku platiť úroky v prípade, ak sú úroky dohodnuté vo výške vyššej než je prípustné na základe alebo podľa zákona, a ide o špeciálnu právnu úpravu pred všeobecnou podľa občianskeho práva. Dôvodil názorom Národnej banky Slovenska, vyjadrenou v oznámení č. 1/2015, z ktorého aj citoval. Tvrdenie o neplatnosti celej úverovej zmluvy odporuje zákonu aj preto, že v prípade ak si strany výšku úroku nedohodnú, nejde o neplatnú zmluvu, lebo dlžník by mal platiť len úroky požadované bankami. Posúdenie úverovej zmluvy ako neplatnej neobstojí ani podľa predpisov občianskeho práva, pričom poukázal na ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka. Pri posudzovaní platnosti právneho úkonu sa aplikuje zásada, že má prednosť taký prístup, ktorý ponecháva platný právny úkon aspoň v časti. Ak je súd schopný určiť, že výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi, potom je spôsobilý určiť kde (od akej hodnoty) dochádza k rozporu s dobrými mravmi. V tejto súvislosti podporil žalovaný svoje tvrdenia odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR, spis. zn. 31ICdo/45/2013 zo dňa 26. 10. 2015, z ktorého citoval. V súvislosti so zabezpečením splatenia záväzku prostredníctvom zrážok zo mzdy uviedol, že k vzniku dohody o zrážkach zo mzdy došlo v deň vzniku hlavného (zabezpečovaného) záväzku. Každé zabezpečenie záväzkov je viazané vždy na to, že sa uplatňuje v prípade nesplnenia hlavného, zabezpečovaného záväzku. Právna úprava nevymedzuje, kedy je možné uzavrieť zabezpečenie záväzku formou dohody o zrážkach zo mzdy alebo iným spôsobom. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, spis. zn. 24Co/450/2012, z ktorého aj citoval. V závere žalovaný uviedol, že z vyjadrenia žalobcu nie je možné zistiť na základe čoho sa domáha žalobca primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mu vznikla nejaká ujma, alebo že by boli splnené zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

6. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a písomnom vyjadrení ako aj na dôvodoch v týchto podaniach uvedených. Žalovaný sa vytyčeného pojednávania nezúčastnil, svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil.

7. Súd vykonal dokazovanie prečítaním, resp. oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré strany sporu predložili na preukázanie svojich tvrdení, a tiež aj listinných dôkazov - priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny za rok 2013 a zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 5Csp/27/2017 žalobu a rozsudok súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu, ktoré dôkazy vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu zabezpečil v zmysle § 295 CSP, a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Zo Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500038131 (ďalej len „žiadost/zmluva“) podpísanej žalobcom dňa 16.12.2013 mal súd za preukázané, že žalobca ako dlžník v bode 5. požiadal žalovaného ako veriteľa o poskytnutie úveru za podmienok: poskytnutá čiastka úveru / úverový limit /: 960,- eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36, mesačná splátka (vrátane úrokov): 54,50 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 1962,- eur, predpokladaná RPMN za úver: 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru: 70,01 %, priemerná RPMN za úver: 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 549,36 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1308,- eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 60,28 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 68,44 %. Ako účel čerpania úveru je uvedené - zariadenie domácnosti.

9. Žalovaný podpísal uvedenú žiadosť/zmluvu dňa 19.12.2013 s tým, že v bode 6. doplnil údaje o schválenom revolvingovom úvere nasledovne: poskytnutá čiastka úveru / úverový limit /: 960,- eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36, mesačná splátka (vrátane úrokov): 54,50 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť / t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru /: 1962,- eur, RPMN za úver: 67,49 %, ročná úroková sadzba úveru: 70,01 %, priemerná RPMN za úver: 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 549,36,- eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1308,- eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 62,80 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 68,44 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25%.

10. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. (ďalej len „zmluvné dojednania“) vyhotovené ako formulár a obsahujúce základné ustanovenia, ustanovenia o uzatvorení zmluvy a čerpaní úveru, celkovej výške úveru a RPMN, revolvingu, úrokoch za poskytnutie úveru a revolvingu, ustanovenia o zabezpečení úveru, prílohách, právach a povinnostiach dlžníka, neuskutočnení revolvingu - výpoveď, započítaní,

ďalej obsahujú čestné prehlásenia dlžníka, ustanovenia o oznamovaní a doručovaní, porušení zmluvy, službách, predčasnom splatení úveru a záverečné ustanovenia. V čl. 2. bode 2.1., bode 2.2. a bode 2.3 je uvedené, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a 1 rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere. Veriteľ poskytne schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o revolvingovom úvere v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy o revolvingovom úvere. Z čl. 4. bode 4.1. vyplýva, že revolving je automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy a oznámenej dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa článku 2. ods. 2.2. zmluvy o revolvingovom úvere za podmienok uvedených v zmluve. Podľa čl. 7 bodu 7.1 súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere sú okrem iného oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi podľa čl. 2 ods. 2.2 zmluvy obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru.

11. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500038131 vyplýva, že žalobcovi bola schválená výška úveru 960,- eur a schválená výška revolvingu 635,76 eur so splatnosťou 36 mesiacov, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 1.2.2014 a dátum splatnosti poslednej splátky 1.1.2017. Výška mesačnej splátky predstavovala 54,50 eur. RPMN úveru bola v oznámení uvedená 67,49 % a po vykonaní revolvingu 62,80 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola stanovená na 1.962,- eur. Ročná úroková sadzba revolvingu bola uvedená 68,44%.

12. Strany sporu uzavreli i Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500038131 zo dňa 19.12.2013, a to na zabezpečenie pohľadávky, ktorú mal žalovaný voči žalobcovi titulom zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500038131.

13. Zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 5Csp/27/2017 mal súd za preukázané, že žalobca sa žalobou podanou proti žalovanému, ktorá žaloba došla na súd dňa 16.02.2017, domáhal okrem iného i vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 518,14 eur ako i primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- eur. Z obsahu žaloby vyplýva, že suma 518,14 eur je rozdielom sumy 1.798,50 eur, ktorú do podania žaloby zaplatil žalovanému a sumy 1.280,36 eur, ktorú sumu reálne od žalovaného titulom úveru vrátane revolvingu čerpal. Tunajší súd rozsudkom č. k. 5Csp/27/2017-48 zo dňa 17.7.2017 vyhovel žalobe žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 518,14 eur a rovnako tak i o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom č.k. 4Co/334/2017-92 zo dňa 27.03.2018 potvrdil spomínaný rozsudok čo do uloženia povinnosti žalovanému vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 518,14 eur a výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur zmenil tak, že žalobu v danej časti zamietol. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že v zmluve o úvere absentuje termín konečnej splatnosti úveru, čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie správne uložil žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 518,14 eur. V súvislosti s uplatneným nárokom na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd uviedol, že tento nárok bol podaný predčasne, keďže rozhodnutie súdu o uložení povinnosti žalovanému vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie nenadobudlo právoplatnosť, preto nemožno zatiaľ konštatovať, že žalobca ako spotrebiteľ úspešne uplatnil proti porušiteľovi porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.5.2018.

14. Z listinného dôkazu - priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny za rok 2013 mal súd za preukázané, že priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v mesiaci 12/2013 na obdobie 1-5 rokov bola 11,02 %, na obdobie nad 5 rokov bola 14,10 %.

15. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrými mravom.

17. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

18. Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

24. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

26. Z vykonaného dokazovania je jednoznačné, že v danom prípade došlo medzi žalobcom ako dlžníkom - spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom - dodávateľom k uzavretiu zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na povahu účastníkov právneho vzťahu je táto zmluva spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. Je nepochybné, že sa jedná o typovú spotrebiteľskú zmluvu. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Daná zmluva

túto charakteristiku spĺňa, žalovaný konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobca ako fyzická osoba konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. že by mu bol poskytnutý úver na výkon zamestnania, povolania, z tohto dôvodu sa považuje za spotrebiteľa. Zo samotnej zmluvy je ďalej zrejmé, že žalobca nemohol individuálne ovplyvniť jej obsah, bola už vopred pripravená na predtlačenom formulári. Súčasťou úverovej zmluvy sú aj zmluvné dojednania, ktoré rovnako žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko taktiež boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Strany sporu uzavreli i Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500038131 zo dňa 19.12.2013, ktorá súvisí s úverovou zmluvou.

27. Predmetom sporu je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.890,97 eur a na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000,- eur.

28. Ako už bolo uvedené, zmluva o revolvingovom úvere je nepochybne zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy ustanovoval v § 9 ods. 2 náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V prípade, že by v zmluve absentovala čo i len jedna z náležitostí uvedených v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, malo by to za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Prakticky by to znamenalo, že dlžník je povinný vrátiť veriteľovi len toľko, koľko mu veriteľ poskytol.

29. Po oboznámení sa s obsahom úverovej zmluvy súd dospel k záveru, že daná zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch). V zmluve je uvedený len údaj o splatnosti úveru (počtu splátok) 36. Podľa názoru súdu termín konečnej splatnosti má slúžiť k tomu, aby bol spotrebiteľ v každom prípade osobitne informovaný o konkrétnom termíne (dátume) ukončenia splácania svojho úveru. Podľa názoru súdu nestačí uvedenie údaju „splatnosť úveru /počet splátok/: 36“ ako to bolo v tomto prípade. Hoci termín konečnej splatnosti (dátum splatnosti poslednej splátky úveru) vyplýva z oznámenia žalovaného o schválení úveru dlžníkovi, súd poukazuje na to, že tento údaj absentuje v návrhu na uzavretie zmluvy, ktorý robil žalobca, a teda zmluva s takouto náležitosťou nebola dohodnutá. Tento údaj žalovaný jednostranne oznámil žalobcovi, a teda nemôže byť ani súčasťou zmluvy.

30. K takému záveru dospel i odvolací súd, keď v rozsudku vydanom v konaní, ktoré žalobca inicioval za účelom vymoženía bezdôvodného obohatenia vo výške 518,14 eur titulom tej istej zmluvy o úvere, uviedol, že „Údaj o konečnej splatnosti úveru má byť uvedený v zmluve konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, na ktoré poukazuje v odvolaní žalovaný, a v ktorom je uvedený termín splatnosti prvej splátky úveru 01.02.2014 a poslednej splátky 01.01.2017 bolo vyhotovené dňa 19.12.2013. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podpísal zmluvu dňa 16.12.2013, t.j. skôr, odvolací súd konštatuje, že v čase, kedy žalobca zmluvu podpisoval, nemal vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi je jednostranný právny úkon žalovaného, nie je podpísané žalobcom, teda právne relevantné je to, čo je uvedené v zmluve ako v dvojstrannom prejave vôle oboch účastníkov zmluvy. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru, je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný. Za daného stavu sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údaja o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z., čo má s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“

31. Z vyššie uvedených dôvodov (keďže zmluva o úvere je v dôsledku absencie náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov) mal teda žalovaný právo na vrátenie sumy, ktorú žalobcovi skutočne poskytol. Keďže žalovaný poskytol žalobcovi sumu 1.280,36 eur a žalobca mu vrátil sumu 3.689,47 eur (sumu 1.798,50 eur pred dátumom 16.2.2017, čo je dátum podania žaloby v konaní vedenom na tunajšom súde sp. zn. 5Csp/27/2017, a sumu 1.890,97 eur po dátume 16.02.2017, pričom vzhľadom na obsah žaloby a rozsudkov v konaní sp. zn. 5Csp/27/2017 je zrejmé, že táto suma 1.890,97 eur, resp. ani jej časť neboli predmetom konania o vydanie bezdôvodného obohatenia sp. zn. 5Csp/27/2017), žalovaný sa bezdôvodne obohatil o sumu 1.890,97 eur, ktorá suma predstavuje súčet jednotlivých zrážok zo mzdy, ktoré zamestnávateľ vykonal v prospech žalovaného zo mzdy žalobcu v

období 6/2017-9/2017. Nakoľko žalobca plnil žalovanému túto sumu bez právneho dôvodu, súd preto zaviazal žalovaného na zaplataenie danej sumy žalobcovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

32. Okrem vyššie uvedeného dôvodu, na základe ktorého má žalobca právo na vrátenie bezdôvodného obohatenia existuje i druhý dôvod, a to ten, že dojednaný úrok ako odplata za poskytnutie úveru je v rozpore s dobrými mravmi.

33. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Uvedené konštatoval aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 26.04.2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011, keď uviedol, že neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

34. Podľa priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v mesiaci december 2013 bol pri nových spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 1 - 5 rokov priemerný úrok vo výške 11,02 %. Ako vyplynulo z dokazovania, žalovaný poskytol žalobcovi úver za úrok vo výške 70,01 % ročne, resp. revolvingový úver za úrok vo výške 68,44 %, čo predstavuje viac ako 6-násobok priemerných úrokov vyberaných oprávnenými subjektami pri obdobných spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že dohodnutá výška úroku z úveru je v rozpore s dobrými mravmi, a teda zmluva je v tejto časti neplatná v zmysle § 39 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu preto žalobca nemá nárok požadovať za poskytnutie finančných prostriedkov odplatu - úrok, preto aj z tohto dôvodu vzniklo právo žalobcu na vrátenie bezdôvodného obohatenia v žalovanej výške, keďže sumu, ktorá mu bola zo strany žalovaného poskytnutá, uhradil.

35. Žalobca sa ďalej domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.000,- eur. Právo na primerané finančné zadostučinenie vzniká na základe zákona, konkrétne § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., po splnení podmienok, a to že spotrebiteľ ako žalobca uplatní na súde porušenie práv a povinností proti porušiteľovi a zároveň je v tomto konaní úspešný, pričom rozhodnutie súdu je právoplatné (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/334/2017-92 zo dňa 27.03.2018, resp. 27Co/32/2018-133 zo dňa 22.05.2018). V súdenom prípade je zrejmé, že žalobca si v konaní vedenom na tunajšom súde sp. zn. 5Csp/27/2017 uplatnil na súde porušenie povinností určených na jeho ochranu proti porušiteľovi, keď si uplatnil právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorom konaní bol úspešný, nakoľko súd v celom rozsahu vyhovel jeho nároku a rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v rozsahu 518,14 eur. Toto rozhodnutie súdu už je právoplatné, a teda je zrejmé, že sú splnené všetky podmienky uvádzané vyššie, ktorých splnenie je potrebné pre úspešné uplatnenie primeraného finančného zadostučinenia na súde. Vzhľadom k výške sumy, ktorá bola žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia už súdom právoplatne priznaná, s poukazom na výšku primeraného finančného zadostučinenia, ktorú žiadal priznať v konaní sp. zn. 5Csp/27/2017 sa súdu javí ako primerané priznať žalobcovi v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. sumu 300,- eur. Vo zvyšku súd žalobu čo do uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia zamietol. Takto priznané finančné zadostučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, a je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nekonal v súlade so zákonom. Spotrebiteľ nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadostučinenie už vtedy, keď ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla a spotrebiteľ sa úspešne domáhal ochrany svojich

práv. Žalobca sa v tomto prípade úspešne domohol svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

36. Hoci žalobca sa už od žalovaného domáhal vo vzťahu k zmluve č. 8500038131 zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- eur v konaní sp. zn. 5Csp/27/2017, z obsahu odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu v uvádzanom konaní vyplýva, že žaloba vo vzťahu k tomuto nároku bola žalobcovi zamietnutá z dôvodu, že bola predčasne podaná. Podľa názoru súdu, ak žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že bola podaná predčasne, nejedná sa o res iudicata, teda vec právoplatne rozhodnutú, nakoľko je zrejmé, že uplatnenie nároku vychádza z iných (ďalších) skutočností, ktoré nastali až po pôvodnom právoplatnom rozhodnutí a ktoré predstavujú odstránenie zisteného dôvodu predčasnosti. Takouto ďalšou skutočnosťou je totiž to, že rozhodnutie súdu, ktorým bolo rozhodnuté o porušení povinností zo strany žalovaného vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi, nadobudlo právoplatnosť.

37. Nakoľko žalobca bol v celom rozsahu úspešný, súd mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca si síce uplatnil nárok na zaplataenie finančného zadosťučinenia vo výške 1000,- eur, pričom súd mu priznal sumu 300,- eur, podľa názoru súdu zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu, o čo v tomto prípade ohľadne tohto nároku išlo. V takom prípade nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu súd aspoň časť žalobou uplatneného nároku priznal. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok).